

להקימה מהעפר. ועל זה ביום ההוא, ביום הראשון של הפל. נאם ה' - זה אברהם, שנאמר עליו נאם ה' מלפני הכל, שפטותם (בראשית כט) כי נשבעתי נאם ה'. וכן נרמז שם של העתק, שנשבעו בו הצעיר אנפין לאברהם. ועל זה אותו היום (ויברא) לא יום ולא לילה. שבעתיק פלי, שאריך להזכיר זקנו. ביום ההוא (עמוט ט) אקים את ספט דוד רoid הנפלת.

משה ראה את כל אותן הארות שעתידות לבא לעולם, כשהפעפה הוז נופלת, שפטותם (ויקרא כט) והכיתוי אתכם גם אני, אף אני עמכם בגולות. וכשנשלהו אתם מטהים, מה כתוב? (שם) ואף את בריתך, אה בריתך אברהם אופר והארץ אופר. סמך אתה הארץ מקודשה, ספת דוד, לאברהם, להקימה בימין, ושותוב בשלמות.

מי היא בריתך? זה אברהם, שפטותם (בראשית י) הנה בריתך אפק. והיית לאב המון גוים. וכשהברית הוז, שהיא ה' עמה, תשפטם בכל. ועל זה העירו תחברים, מי שקוור לו אברהם, פוגם הפקום שנקרא עשה ולא תעשה, משומ שבה' הוז השפטם באמונה.

ובשסתוק ה' בימין של האם, הפת תקבל מהאמ העלונה אותה הטובה שלא חפסק לעולמים, ואז עושה נקומות לשאר העמים. ועל זה פתווב רני אל ט שמהה נגזרת אבן שלא בידים. מההר - זה אברהם, ההר העלויון. נגזרת אבן - וזה אבן אחת שעיליק שבעה עינים. וuousה דין בכל אלו שהדרקו את בניה בין הרגלים, הדקה רגליין, הדיקת לון בכוכב. וכתיב (שם לה) חותת לטור רב ומלאת כל ארעא,

לא ידענא מאן הוא. אלא דא יומא קדמאתה, ימינה דאברהם, דזמין לאחערא לאקמא לה מעפרא.

יעל דא ביום ההוא, יומא קדמאתה דכלא. נאום ה', דא אברהם, דאתמר עלוי נאום ה' מקמי כולה. דכתיב, (בראשית כט) כי נשבעתי נאם ה'. והכא אתרמי שמא דעתיקא, דאומי ביה צער אנפין לאברהם. ועל דא ההוא יומא, לא יום ולא לילה אקרי, דעתיקא פלי, דבעי לאוקיר דיקניה. בהhoa יומא אקים את ספת דוד הנפלת.

משה, חמא כל אינון עקיין דזמיןין למיתי לעלמא, פד האי ספה נופלת. דכתיב, (ויקרא כו כה) והכיתוי אתכם גם אני, אף אני עמקון בגולותא. וכד אשפטלימו אינין חוביין Mai כתיב, (שם יט) ואף את בריתך אברהם אופר והארץ אופר. סמך ארעה קדיישא, סופת דוד, לאברהם, לאקמא לה בימינה, ותיתיב בשילומו.

מן בריתך. דא אברהם. דכתיב, (בראשית י) הנה בריתך אפק והיית לאב המון גוים. וכד האי ברית דאייה ה' עמה, תשפטלים בכולה. ועל דא איתערו חבריא, מן דקרי ליה אברהם, פגיים אטרא דאקרי עשה ולא מעשה. בגין דבהאי ה', אשפטלים ב晦ינו תא.

ובד תפטליק ה' בימינה דאימא, ברפתא תקבל מאימה עילאה, ההוא טובה דלא אתפסק לעלמיין, וכדין עבדת נוקמין לשאר עמיין. ועל דא כתיב, (ויניאל ב מה) די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין. מטורא: דא אברהם, טורא עילאה. אתגזרת אבן. דא איהו אבן אחת, דעתלה שבעה עיניין. ועבדת דיןין בכלחו דהדיקו בנחא בין רגליין, הדיקת לון בכוכב. וכתיב (שם לה) חותת לטור רב ומלאת כל ארעא,